

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTOSEG: BUDAPEST VI. SZERECSEN-UTCA 25...

KIADOHIVATAL: BUDAPEST, VI. DALSZINHÁZ-UTCA 9...

Szent zászlóbontás.

(F. A.) Mint az inficiált testben a rossz vér, hol itt, hol ott pattan ki az ultramontánizmus és reakció szelleme...

A magyar néppárt zászlóbontásáról van szó.

Ezen csalfa, hangzatos név alá rejtőzik el a keletkező párt önző érdeke, mely érdeket egyetlen kielégítést a tulvilági hatalom álarcza alá bújtatott világi hatalom szivetében találja...

Caprivi Miquel ellen.

Mióta II. Vilmos császár egy szép nap nem épen tulságosan kíméletes módon Bismarck hercegnak meggyarazta, hogy az általa újja alkotott német birodalom kormányzásában fölségesse vált...

Budapest, augusztus 14.

Wekerle miniszterelnök, mint értesülünk, a jövő évi költségvetését egyidejűleg, melyet október első napjaiban fog befejezni, a kis lottó megszüntetése és az osztályosoké egy nemének esélyes behozatalára vonatkozólag is nyújt be egy terjedelmes munkalapot a képviselőháznak...

Nagy emberek modern világításában.

Nemrégiben egy német író, a ki, mellest megmondva, Magyarországon jár iskolába, kísérlette meg korunk nagy, utótrő szellemiélő kimutatni, hogy betegek. Sok szellemmel és még több elfoglaltsággal megírta könyvében azt bizonyítja, hogy azok, a kiket mi vezéröl alakok gyanánt követünk a haladás útján, örültek inkább, mint jóméltú emberek...

Értéte csak meg fogja az erősíteni a liberáliszumba vetett bizodalmbában s maga a „néppárt” rémül meg legjobban attól a szellemtől, melyet fölédzni segít!

De hát alaposan fognak csalódni. A magyar népek meg legelőgedelenebb eleme sem fog az ő tres igéreteiknek felúlni. Át fogja érteni a célzatos népbolondítás valódi intencióját! Be fogja látni, hogy az erősen hangsúlyozott népérdek épen olyan hamis eszköz az ő kezükben, mint maga a „magyar néppárt” elnevezése...

Egy közös jellemző vonás, egy közös gyengeség lükk föl legjobban a létekvárit előt a nagy költők, politikusok, filozófusok, tudósok, művészek és államférfiak legnagyobb részénél.

De a jellemző vonás, egy közös gyengeség lükk föl legjobban a létekvárit előt a nagy költők, politikusok, filozófusok, tudósok, művészek és államférfiak legnagyobb részénél. Ez a jellemző vonás, egy közös gyengeség lükk föl legjobban a létekvárit előt a nagy költők, politikusok, filozófusok, tudósok, művészek és államférfiak legnagyobb részénél...

Az agítáló elem, mely magát így nevezi, sem nem magyar, sem a nép érdekét szíven nem viseli.

Nehogy tehát az események készületlenül találjanak, nehogy szerencsétlenségünkkel fogva az újabb választásoknál is nagy többségünk daczára megverve, szétszórva, legázolva hagyjuk el a csatatér s ismét a hit és a vallás ellenes árassák a diadalt: haladéktalanul kiűzzük a magyar néppárt lobogóját, mely alatt a magyar nép állást foglalhat, tömörülhet, mint oly párt mellett, mely az ő érdeket, az ő ügyét képviseli s az ő terien akar könnyíteni...

Egy közös jellemző vonás, egy közös gyengeség lükk föl legjobban a létekvárit előt a nagy költők, politikusok, filozófusok, tudósok, művészek és államférfiak legnagyobb részénél.

Ez a jellemző vonás, egy közös gyengeség lükk föl legjobban a létekvárit előt a nagy költők, politikusok, filozófusok, tudósok, művészek és államférfiak legnagyobb részénél. Ez a jellemző vonás, egy közös gyengeség lükk föl legjobban a létekvárit előt a nagy költők, politikusok, filozófusok, tudósok, művészek és államférfiak legnagyobb részénél...

VIDÉK.

* Felső-Eőr, aug. 14. (Az Egyetértés tudósításának távúvára.) A választás ma a két párt érdeklődése mellett és mind a két részen kifejtett nagy erőfeszítéssel folyt. Délben már bizonyosan látszott, hogy Győr-Elek kisebbségben marad gróf Festetics Andor miniszterelnökében, noha a függetlenségi és 48-as párt e rövid pár nap alatt is nagy sikerrel dolgozott a kerületben s nyerteit volna, ha előbb állt jelölt. Délben gróf Festetics Andor 400 szavazattal volt előnyben. Győr-Eleknek csak 205 szavazata volt. De ennek az volt az oka, hogy Felső-Eőr volt függetlenségi választói is a miniszterre szavaztak. Délután javult a függetlenségi párt helyzete, noha nem érthette utól a három hét óta szervezett kormánypártot, melynek kortesi tudvaleg meg rőfógásokkal is igyekeztek eltántorítani a választókat Győrtől. Felnégykor Győrnek 571 szavazata volt, Festeticsnek 803, tehát már csak 230-csal több; este félhétkor Festetics 1290 szavazatot kapott, Győr 726-ot, tehát megint közel 600 többségre emelkedett a kormánypárt.

* Felső-Eőr, aug. 14. Gróf Festetics miniszter 1626, Győr 951 szavazatot kapott; gróf Festetics tehát 675 többséggel a felső-őri választókörület országgyűlési képviselőjévé jelentetett ki. A választás példás rendben folyt le.

A MOZDONYVEZETŐ.

FRANCZIA REGÉNY. 27. Ista: JULES CLARETIE. V. Lauriane. — Különbön — folytatta Kenwell, — talán helytelenül teszem, a mikor védekezem a fellevés ellen, hogy köztöni való boldog vagyok. Mert végre is, sokkal jobb eszelennek lenni, mint ostobának. És mily ostobaság, szeretni valakit! Különösen olyan valakit, a ki kijátszott miniket, a ki szemünkbe nevelt és késő útva szivünkbe, szépen a faképnél hagyott. Milyen ostobaság, szünetlenül erre a karhöztes és büntös lényre gondolni, mindig csak öt látni és siratni! És miért? Mert vonasait egy más arczon pillantottuk meg, mert egy nő jelent meg előttük, a ki elhívték velünk, hogy a halottnem halt meg, hogy van feltámadás és történnék csodák. Szavamra! Nekem úgy tetszett, hogy az a nyomorult nem Laurianeet szereti, hanem őt, a másikat, azt, a kit szerettem és a kit még mindig szeretek. Mert csak egyszer szeretünk és adja Isten, hogy mindig csak soha se legyen alkalma, így mint nekem, azt mondani, hogy annál jobban szeretünk, mentől többet kellett szenvednünk szerelmünk miatt. Martial elismulta hallgatta ez embert és kimondhatatlan szánakozással érezte iránta. Szerette volna felbeszélteni ezt a beszélgetést, mely neki is fájdalmat okozott és mégis Richard fájdalommal szívesen vonzotta, azaz a dejeszerű vonással, melyet az örvénygyakornak az emberekre. Sőt Martial szédült is ettől a fájdalomtól. És azian Kenwell Richard Laurianeól látszott beszélni, miattal egy más nőről beszélt. A mód, melyvel a bohóc a fiatal leányt emlegette, egy bizarr jellelő vonalmat áruit el. Ez a vonalozom nem tette Martial féltékenyét, de megis nyugtalanította és kíváncsiságot gerjesztett benne. — Ön azt mondja — kérdezte Kenwellől, — hogy az a nő Laurianehoz hasonlít? — Mint a hogy két egyforma nyakék hasonlít egymáshoz — felelte az angol, — csak hogy az, melyet én fontam a nyakam körül, részöl ohajtom önnek, hogy az őné anyon legyen. — Ön tehát — szölt Martial — kételkedhetik...

FRANCZIA REGÉNY.

FRANCZIA REGÉNY. 27. Ista: JULES CLARETIE. V. Lauriane. — Különbön — folytatta Kenwell, — talán helytelenül teszem, a mikor védekezem a fellevés ellen, hogy köztöni való boldog vagyok. Mert végre is, sokkal jobb eszelennek lenni, mint ostobának. És mily ostobaság, szeretni valakit! Különösen olyan valakit, a ki kijátszott miniket, a ki szemünkbe nevelt és késő útva szivünkbe, szépen a faképnél hagyott. Milyen ostobaság, szünetlenül erre a karhöztes és büntös lényre gondolni, mindig csak öt látni és siratni! És miért? Mert vonasait egy más arczon pillantottuk meg, mert egy nő jelent meg előttük, a ki elhívték velünk, hogy a halottnem halt meg, hogy van feltámadás és történnék csodák. Szavamra! Nekem úgy tetszett, hogy az a nyomorult nem Laurianeet szereti, hanem őt, a másikat, azt, a kit szerettem és a kit még mindig szeretek. Mert csak egyszer szeretünk és adja Isten, hogy mindig csak soha se legyen alkalma, így mint nekem, azt mondani, hogy annál jobban szeretünk, mentől többet kellett szenvednünk szerelmünk miatt. Martial elismulta hallgatta ez embert és kimondhatatlan szánakozással érezte iránta. Szerette volna felbeszélteni ezt a beszélgetést, mely neki is fájdalmat okozott és mégis Richard fájdalommal szívesen vonzotta, azaz a dejeszerű vonással, melyet az örvénygyakornak az emberekre. Sőt Martial szédült is ettől a fájdalomtól. És azian Kenwell Richard Laurianeól látszott beszélni, miattal egy más nőről beszélt. A mód, melyvel a bohóc a fiatal leányt emlegette, egy bizarr jellelő vonalmat áruit el. Ez a vonalozom nem tette Martial féltékenyét, de megis nyugtalanította és kíváncsiságot gerjesztett benne. — Ön azt mondja — kérdezte Kenwellől, — hogy az a nő Laurianehoz hasonlít? — Mint a hogy két egyforma nyakék hasonlít egymáshoz — felelte az angol, — csak hogy az, melyet én fontam a nyakam körül, részöl ohajtom önnek, hogy az őné anyon legyen. — Ön tehát — szölt Martial — kételkedhetik...

FRANCZIA REGÉNY.

FRANCZIA REGÉNY. 27. Ista: JULES CLARETIE. V. Lauriane. — Különbön — folytatta Kenwell, — talán helytelenül teszem, a mikor védekezem a fellevés ellen, hogy köztöni való boldog vagyok. Mert végre is, sokkal jobb eszelennek lenni, mint ostobának. És mily ostobaság, szeretni valakit! Különösen olyan valakit, a ki kijátszott miniket, a ki szemünkbe nevelt és késő útva szivünkbe, szépen a faképnél hagyott. Milyen ostobaság, szünetlenül erre a karhöztes és büntös lényre gondolni, mindig csak öt látni és siratni! És miért? Mert vonasait egy más arczon pillantottuk meg, mert egy nő jelent meg előttük, a ki elhívték velünk, hogy a halottnem halt meg, hogy van feltámadás és történnék csodák. Szavamra! Nekem úgy tetszett, hogy az a nyomorult nem Laurianeet szereti, hanem őt, a másikat, azt, a kit szerettem és a kit még mindig szeretek. Mert csak egyszer szeretünk és adja Isten, hogy mindig csak soha se legyen alkalma, így mint nekem, azt mondani, hogy annál jobban szeretünk, mentől többet kellett szenvednünk szerelmünk miatt. Martial elismulta hallgatta ez embert és kimondhatatlan szánakozással érezte iránta. Szerette volna felbeszélteni ezt a beszélgetést, mely neki is fájdalmat okozott és mégis Richard fájdalommal szívesen vonzotta, azaz a dejeszerű vonással, melyet az örvénygyakornak az emberekre. Sőt Martial szédült is ettől a fájdalomtól. És azian Kenwell Richard Laurianeól látszott beszélni, miattal egy más nőről beszélt. A mód, melyvel a bohóc a fiatal leányt emlegette, egy bizarr jellelő vonalmat áruit el. Ez a vonalozom nem tette Martial féltékenyét, de megis nyugtalanította és kíváncsiságot gerjesztett benne. — Ön azt mondja — kérdezte Kenwellől, — hogy az a nő Laurianehoz hasonlít? — Mint a hogy két egyforma nyakék hasonlít egymáshoz — felelte az angol, — csak hogy az, melyet én fontam a nyakam körül, részöl ohajtom önnek, hogy az őné anyon legyen. — Ön tehát — szölt Martial — kételkedhetik...

FRANCZIA REGÉNY.

FRANCZIA REGÉNY. 27. Ista: JULES CLARETIE. V. Lauriane. — Különbön — folytatta Kenwell, — talán helytelenül teszem, a mikor védekezem a fellevés ellen, hogy köztöni való boldog vagyok. Mert végre is, sokkal jobb eszelennek lenni, mint ostobának. És mily ostobaság, szeretni valakit! Különösen olyan valakit, a ki kijátszott miniket, a ki szemünkbe nevelt és késő útva szivünkbe, szépen a faképnél hagyott. Milyen ostobaság, szünetlenül erre a karhöztes és büntös lényre gondolni, mindig csak öt látni és siratni! És miért? Mert vonasait egy más arczon pillantottuk meg, mert egy nő jelent meg előttük, a ki elhívték velünk, hogy a halottnem halt meg, hogy van feltámadás és történnék csodák. Szavamra! Nekem úgy tetszett, hogy az a nyomorult nem Laurianeet szereti, hanem őt, a másikat, azt, a kit szerettem és a kit még mindig szeretek. Mert csak egyszer szeretünk és adja Isten, hogy mindig csak soha se legyen alkalma, így mint nekem, azt mondani, hogy annál jobban szeretünk, mentől többet kellett szenvednünk szerelmünk miatt. Martial elismulta hallgatta ez embert és kimondhatatlan szánakozással érezte iránta. Szerette volna felbeszélteni ezt a beszélgetést, mely neki is fájdalmat okozott és mégis Richard fájdalommal szívesen vonzotta, azaz a dejeszerű vonással, melyet az örvénygyakornak az emberekre. Sőt Martial szédült is ettől a fájdalomtól. És azian Kenwell Richard Laurianeól látszott beszélni, miattal egy más nőről beszélt. A mód, melyvel a bohóc a fiatal leányt emlegette, egy bizarr jellelő vonalmat áruit el. Ez a vonalozom nem tette Martial féltékenyét, de megis nyugtalanította és kíváncsiságot gerjesztett benne. — Ön azt mondja — kérdezte Kenwellől, — hogy az a nő Laurianehoz hasonlít? — Mint a hogy két egyforma nyakék hasonlít egymáshoz — felelte az angol, — csak hogy az, melyet én fontam a nyakam körül, részöl ohajtom önnek, hogy az őné anyon legyen. — Ön tehát — szölt Martial — kételkedhetik...

FRANCZIA REGÉNY.

FRANCZIA REGÉNY. 27. Ista: JULES CLARETIE. V. Lauriane. — Különbön — folytatta Kenwell, — talán helytelenül teszem, a mikor védekezem a fellevés ellen, hogy köztöni való boldog vagyok. Mert végre is, sokkal jobb eszelennek lenni, mint ostobának. És mily ostobaság, szeretni valakit! Különösen olyan valakit, a ki kijátszott miniket, a ki szemünkbe nevelt és késő útva szivünkbe, szépen a faképnél hagyott. Milyen ostobaság, szünetlenül erre a karhöztes és büntös lényre gondolni, mindig csak öt látni és siratni! És miért? Mert vonasait egy más arczon pillantottuk meg, mert egy nő jelent meg előttük, a ki elhívték velünk, hogy a halottnem halt meg, hogy van feltámadás és történnék csodák. Szavamra! Nekem úgy tetszett, hogy az a nyomorult nem Laurianeet szereti, hanem őt, a másikat, azt, a kit szerettem és a kit még mindig szeretek. Mert csak egyszer szeretünk és adja Isten, hogy mindig csak soha se legyen alkalma, így mint nekem, azt mondani, hogy annál jobban szeretünk, mentől többet kellett szenvednünk szerelmünk miatt. Martial elismulta hallgatta ez embert és kimondhatatlan szánakozással érezte iránta. Szerette volna felbeszélteni ezt a beszélgetést, mely neki is fájdalmat okozott és mégis Richard fájdalommal szívesen vonzotta, azaz a dejeszerű vonással, melyet az örvénygyakornak az emberekre. Sőt Martial szédült is ettől a fájdalomtól. És azian Kenwell Richard Laurianeól látszott beszélni, miattal egy más nőről beszélt. A mód, melyvel a bohóc a fiatal leányt emlegette, egy bizarr jellelő vonalmat áruit el. Ez a vonalozom nem tette Martial féltékenyét, de megis nyugtalanította és kíváncsiságot gerjesztett benne. — Ön azt mondja — kérdezte Kenwellől, — hogy az a nő Laurianehoz hasonlít? — Mint a hogy két egyforma nyakék hasonlít egymáshoz — felelte az angol, — csak hogy az, melyet én fontam a nyakam körül, részöl ohajtom önnek, hogy az őné anyon legyen. — Ön tehát — szölt Martial — kételkedhetik...

FRANCZIA REGÉNY.

FRANCZIA REGÉNY. 27. Ista: JULES CLARETIE. V. Lauriane. — Különbön — folytatta Kenwell, — talán helytelenül teszem, a mikor védekezem a fellevés ellen, hogy köztöni való boldog vagyok. Mert végre is, sokkal jobb eszelennek lenni, mint ostobának. És mily ostobaság, szeretni valakit! Különösen olyan valakit, a ki kijátszott miniket, a ki szemünkbe nevelt és késő útva szivünkbe, szépen a faképnél hagyott. Milyen ostobaság, szünetlenül erre a karhöztes és büntös lényre gondolni, mindig csak öt látni és siratni! És miért? Mert vonasait egy más arczon pillantottuk meg, mert egy nő jelent meg előttük, a ki elhívték velünk, hogy a halottnem halt meg, hogy van feltámadás és történnék csodák. Szavamra! Nekem úgy tetszett, hogy az a nyomorult nem Laurianeet szereti, hanem őt, a másikat, azt, a kit szerettem és a kit még mindig szeretek. Mert csak egyszer szeretünk és adja Isten, hogy mindig csak soha se legyen alkalma, így mint nekem, azt mondani, hogy annál jobban szeretünk, mentől többet kellett szenvednünk szerelmünk miatt. Martial elismulta hallgatta ez embert és kimondhatatlan szánakozással érezte iránta. Szerette volna felbeszélteni ezt a beszélgetést, mely neki is fájdalmat okozott és mégis Richard fájdalommal szívesen vonzotta, azaz a dejeszerű vonással, melyet az örvénygyakornak az emberekre. Sőt Martial szédült is ettől a fájdalomtól. És azian Kenwell Richard Laurianeól látszott beszélni, miattal egy más nőről beszélt. A mód, melyvel a bohóc a fiatal leányt emlegette, egy bizarr jellelő vonalmat áruit el. Ez a vonalozom nem tette Martial féltékenyét, de megis nyugtalanította és kíváncsiságot gerjesztett benne. — Ön azt mondja — kérdezte Kenwellől, — hogy az a nő Laurianehoz hasonlít? — Mint a hogy két egyforma nyakék hasonlít egymáshoz — felelte az angol, — csak hogy az, melyet én fontam a nyakam körül, részöl ohajtom önnek, hogy az őné anyon legyen. — Ön tehát — szölt Martial — kételkedhetik...

Carnot gyilkos

Carnot gyilkos... jelentése szer...

Osszeállítás kételemes ház... jelentése szer...

Közös hadseregekből csapatok átvonulása... jelentése szer...

Mars tüzfoltjai... jelentése szer...

Ferizés telefon útján... jelentése szer...

Tíz az ezéki ügygyáron... jelentése szer...

Építész a gyorvaton... jelentése szer...

Rövid hírek... jelentése szer...

Építész a gyorvaton... jelentése szer...

A megújuló egyetem... jelentése szer...

A tűz egész éjjel... jelentése szer...

A 6. és 7. számú rakományok... jelentése szer...

A Károlyok új kastélya... jelentése szer...

Vesszt farkas... jelentése szer...

És Lauriane... jelentése szer...

A VÉRPAD FELE... jelentése szer...

Sartines Emilia... jelentése szer...

Marie boldogabb... jelentése szer...

A tűz egész éjjel... jelentése szer...

A 6. és 7. számú rakományok... jelentése szer...

A Károlyok új kastélya... jelentése szer...

Vesszt farkas... jelentése szer...

És Lauriane... jelentése szer...

A VÉRPAD FELE... jelentése szer...

Sartines Emilia... jelentése szer...

Marie boldogabb... jelentése szer...

Marie boldogabb... jelentése szer...

Aszestre, ha t. előzetes... jelentése szer...

UJDONSÁGOK... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

A fűrdő-évszak... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

Sopron, aug. 14. Az Egyetértés... jelentése szer...

EGYETÉRTÉS

1894. augusztus 16-án új előzetést nyitunk...

Table with 2 columns: Item, Price. Lists various goods and their costs.

Felkérjük azokat a tisztelt előzeteseket...

Lapunk minden nap, tehát hétfőn és ünnepek...

Előzetést a hó bármely napjára elfogadjuk...

Kételemes, miben? — vágtat szavába...

— És Lauriane — kérdezte ijedten...

— Hébort ur — felelte Kenwell... — ha a látás...

egy Micho urhoz hasonló nyomorult...

De a kötelesség érzete csakhamar...

— Kísasszony — szóló mihelyt belépett...

— Tudom, hogy mit akarok... — felelte a fiatal...

Nicole, a mióta láttam, hogy milyen hástét...

— Oh! csak valami vigyázatlanság... — felelte...

— Elvannak határozva, hogy nagyjok fognak...

— Oh! csak valami vigyázatlanság... — felelte...

— Igazán, én nem értelek téged... — mondá...

ből kimenekül; de hiú megmaradt a felelem...

— Miért ismételném? — rájött, jobb neki...

— Nem meg még? — látogatások ideje...

